

עמ"ת 29904/04/16 - סאמי אבו דיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 אפריל 2016

עמ"ת 29904-04-16 אבו דיה(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופט בני שגיא

סאמי אבו דיה (עציר)

העורר

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד שירי שפר

ב"כ המשיבה - עו"ד לאה נחום

העורר הובא על-ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, וזאת לאחר שכתב האישום שהוגש נגדו מייחס לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראת שוטר, נהיגה בקלות ראש, חציית צומת באור אדום ועבירות נלוות נוספות.

בית משפט קמא, נוכח הצהרת הסנגורית הקודמת, יצא מנקודת הנחה כי קיימות ראיות לכאורה, והכריע בבקשת המעצר בהתאם לעוצמתה של עילת המעצר וליתר הנתונים הרלוונטיים.

אומר כבר בפתח ההחלטה, כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא, וגם אני, כמו כב' השופט נהרי, סבור כי ככל שהתשתית הראייתית הייתה בעוצמה משמעותית, היה מקום להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, נוכח אותם

נתונים אליהם התייחס בית משפט קמא בהחלטתו.

לצד האמור לעיל, ובמהלך חריג, אפשרתי לסנגורית החדשה "לפתוח מחדש" את הדיון בשאלה הראייתית, וזאת נוכח טיב הטיעונים ועל-מנת שבסופו של יום, ההחלטה אשר תצא תחת ידו של בית המשפט תשקף, עד כמה שניתן, חפיפה בין המציאות העובדתית למשפטית, ולא תיתפס להסכמה דיונית שניתנה בתחילת הדרך על-מנת לאפשר את הפנייתו של העורר לשרות המבחן. בקשה זו כלל לא נתבקשה בבית משפט קמא, ועל כן גם בהקשר זה לא צריך היה בית משפט קמא להידרש לכך. אדגיש כי מדובר במהלך חריג ונדיר, וככלל - מקום בו ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, אין לאפשר פתיחה מחדש של סוגיה זו.

לאחר שבחנתי את תיק החקירה ושמעתי טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי קיימת חולשה ראייתית המצדיקה שינוי החלטת בית משפט קמא, באופן שתיבחן האפשרות להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

אסביר:

כתב האישום מתאר אירוע שהתרחש ביום 15.3.16 סמוך לשעה 02:00 לפנות בוקר, שאז, וכך נטען, נהג העורר כאשר לצידו ברכב ישוב נוסע קטין (להלן - **הקטין**). שני שוטרים (להלן - **פריצקר** ו-**מיכאל**) כשהם רכובים על אופנוע משטרה, הבחינו בעורר ובצורת נהיגה מחשידה. השוטרים נסעו בעקבות הרכב תוך שמירת קשר עין רצוף, כאשר בשלב מסוים, נעמדו במקביל ובצמוד לו, הפעילו אורות כחולים וכרזו לו לעצור. בשלב זה, וכך צוין בכתב האישום, החל הרכב בנסיעה מהירה, תוך שהוא חוצה צמתים באור אדום, מסכן את המשתמשים בדרך, עד שבשלב מסוים נעצר. באותה נקודת זמן, וכך עולה מסעיף 9 לכתב האישום, התחלפו העורר והקטין, באופן שהקטין החל לשבת במושב הנהג. השוטרים שהגיעו למקום עצרו את העורר, ובהמשך, כאמור, הוגש כתב האישום.

שלוש ראיות מרכזיות נבחנו על ידי טרם הגעתי למסקנה בדבר קיומה של חולשה ראייתית.

הראיה הראשונה - דוח הפעולה של השוטר פריצקר, המתאר את השתלשלות העניינים. סוגית הזיהוי בדוח הפעולה נשענת על דבריו של השוטר, לפיה הבחין ברכב לראשונה כשהיה בנסיעה מהירה, כאשר חלונותיו האחוריים מושחרים, ואז החל לדלוך אחריו, עד שנעמד על ידו ברמזור אדום, הדליק פנס איתו האיר לתוך הרכב, והבחין כי הנהג לובש ג'ינס בהיר וחולצה שחורה מכופתרת, ואילו הנוסע לידו לובש מכנסיים בצבע שחור וחולצה שחורה מכופתרת. בשלב זה, כרז השוטר לרכב, ואז החל אותו מרדף שתואר בהמשך בכתב האישום. השוטר מתאר את אותו מרדף, כאשר כמעט לכל אורכו נשמר קשר עין רצוף בינו (השוטר רכב על אופנוע) לבין הרכב, למעט ניתוק קשר עין לפרק זמן מסוים, שאינו מוגדר בזמן, אך יובהר בהמשך, בדוח הפעולה שערך השוטר מיכאל. בסיומו של מרדף, וכך עולה מדוח הפעולה, נראה העורר יוצא ממושב הנוסע ולא ממושב הנהג. חשוב לציין, כי אין אינדיקציה בדוח הפעולה כי הנהג והנוסע התחלפו ביניהם בשלב מסוים, הגם שהאפשרות לכאורה קיימת נוכח אותו ניתוק קשר עין.

הראיה השנייה - דוח הפעולה של השוטר מיכאל, אשר מספק תיאור דומה לתיאור שסיפק השוטר פריצקר, אולם

מספק הגדרה מדויקת יותר לפרק הזמן בו נותק קשר העין, ומגדירו ככזה שנמשך "מספר שניות". גם בדוח הפעולה של השוטר מיכאל, אין אינדיקציה להחלפת מקומות פוטנציאלית בין הנהג לנוסע.

בסופו של יום, ועל-פי שני דוחות הפעולה, האדם היוצא ממושב הנוסע - הוא העורר, והוא האדם מבין השניים אשר לובש ג'ינס בהיר.

הראיה השלישית - היא הודעתו של הקטין, אך זאת, לוקה במהימנותה, על פניה. הקטין מכחיש כי נהג ברכב, וטוען כי היה זה העורר שנהג. על פניו, מדובר בגרסה התומכת בעדויות השוטרים, אלא שככל שגרסה זו נכונה, הרי העדר ציון בדבר החלפת המקומות, משליך על מהימנותו של העד.

אסכם את הדברים כפי שהם עולים מהראיות שנסקרו לעיל.

זיהוי של העורר כנהג הרכב מבוסס על אמרת השוטרים אשר הבחינו בו עומד בצומת (לאחר נסיעה מהירה ופרועה) דרך חלון פתוח לכאורה, כשהם מאירים לתוך הרכב עם פנס, ומבחינים בכך כי הוא לובש מכנסיים בצבע בהיר. בשלב הבא בו נראה העורר על-ידי השוטרים, הוא יוצא ממושב הנוסע ולא ממושב הנהג. המרדף הוא מרדף מהיר, ניתוק קשר עין מוגדר כניתוק למשך מספר שניות, כך שקיים קושי ראיתי הנעוץ בשאלה מתי התחלפו העורר והקטין (אם בכלל), שכן פעולה זו דורשת, מטבע הדברים, עצירת הרכב והחלפת המקומות, מהלך אשר יכול להימשך שניות ארוכות. בנסיבות אלה, דומני כי קיימת אפשרות לטעות מסוימת הקשורה ליכולתם של השוטרים להבחין, בשעת לילה, דרך חלון הרכב בסוג מכנסיו של הנהג, ואפשרות זו טעונה בירור בשלב העדויות בתיק העיקרי, בירור אשר יכול להסיר מהשולחן את אותו פוטנציאל לטעות, או לחזקו.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לקיומה של חולשה ראיתית, ראיתי להורות ליחידת הפיקוח האלקטרוני לערוך בדיקת התאמה ביחס לכתובת ברח' מרכוס 28 רמלה (ניתן ליצור קשר עם אימו של העורר, גב' נג'אח אבו דיה טלפון נייד 050-3412077 או מר אשר ישי בטלפון נייד 050-2591077).

חוות הדעת תוגש לבית המשפט לתעבורה עד יום 4.5.16, כאשר בית המשפט לתעבורה יקבע מועד בהתאם ליומנו, ויקבע את תנאי הפיקוח והערובה הנלווים להולמים לנסיבותיו של המקרה, על-פי מיטב שיקולי דעתו.

המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול ליחידה על הפיקוח האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ו, 21/04/2016 במעמד הנוכחים.

בני שגיא , שופט

הוקלד על ידי כנרת גולן